خط حزب‌الله

هفته‌نامه خبری-تبیینی | سال چهارم، شماره ۲۰۱ | هفته چهارم شهریور ۹۸ | نشریه جامعه مؤمن و انقلابی | KHAMENEI.IR

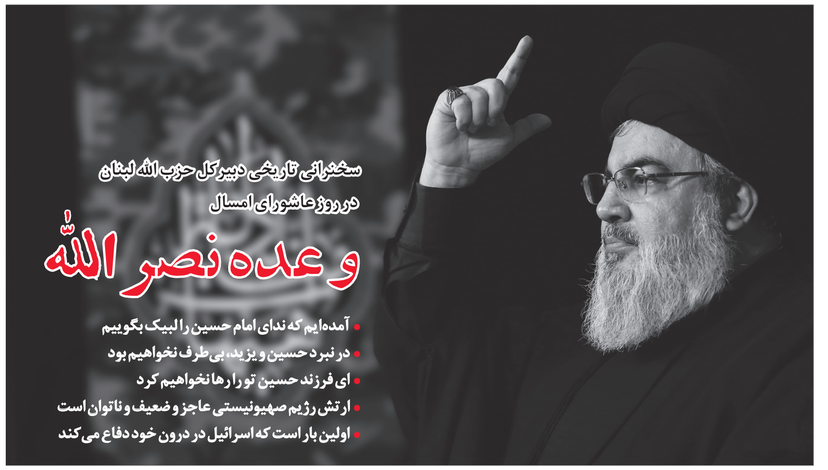

سخنرانی تاریخی دبیرکل حزب‌الله لبنان در روز عاشورای امسال

وعده نصرالله

- آمده‌ایم که ندای امام حسین را لبیک بگوییم
- در نبرد حسین و یزید، بی‌طرف نخواهیم بود
- ای فرزند حسین تو را رها نخواهیم کرد
- ارتش رژیم صهیونیستی عاجز و ضعیف و ناتوان است
- اولین بار است که اسرائیل در درون خود دفاع می‌کند

کلام امام

سیدالشهدا (ع) برای حکومت قیام کرد

سیدالشهدا (ع) تمام حیثیت خودش، جان خودش و بچه‌هایش را، همه چیز را در صورتی که می‌دانست قضیه اینطور می‌شود، کسی که فرمایشات ایشان را از وقتی که از مدینه بیرون آمدند و به مکه آمدند و از مکه آمدند بیرون حرف‌های ایشان را می‌شنود همه را، می‌بیند که ایشان متوجه بوده است که چه دارد می‌کند، این جور نبود که آمده است ببیند که، بلکه آمده بود حکومت هم می‌خواست بگیرد، اصلاً برای این معنا آمده بود و این یک فخری است و آنهایی که خیال می‌کنند که حضرت سیدالشهدا برای حکومت نیامده، خیر؛ اینها برای حکومت آمدند، برای اینکه باید حکومت دست مثل سیدالشهدا باشد، مثل کسانی که شیعهٔ سیدالشهدا هستند باشد، اصل قیام انبیا از اول تا آخر این بوده است. ● ۶۷/۱/۱۰

انسان ۲۵۰ ساله

فعالیت پرثمر و پنهان امام سجاد (ع)

دوران زندگی امام سجّاد(ع) با فعالیّتی آرام و زیر پرده و در جهت سازندگی افراد صالح و قوام بخشیدن به طرز فکر شیعی در ذهن پیروان و مبارزه با تحریف همراه بود. درواقع، گام نخستین در راه آرمان تشیّع - یعنی تحقّق دادن به نظام اسلام و ایجاد حکومت علوی- به‌وسیله‌ی آن حضرت برداشته شده است و این روش به‌ظاهر مسالمت‌آمیز، به‌هیچ‌وجه موجب آن نشد که امام و یارانش همیشه از آسیب قهر و کین دستگاه قدرت بنی‌امیّه در امان بمانند. از یاران امام چندین نفر به وضعی فجیع کشته و عدّه‌ای آواره و دور از شهر و دیار و اسیر زندان شدند و خود آن حضرت حدّاقل یک مرتبه با وضعی تأثّرانگیز و در حالی که به غل و زنجیر بسته شده بود و با پاسداران بسیار حفاظت می‌شد، از مدینه به شام برده شد و بارها و بارها مورد تعرّض و آزار و شکنجه‌ی مخالفان قرار گرفت و عاقبت نیز در سال ۹۵ هجری به وسیله‌ی ولیدبن عبدالملک- خلیفه‌ی اموی- مسموم شد و به شهادت رسید. ● منبع: پیشوای صادق (ع)

حزب‌الله این است

باید محصول دانشگاه‌های ما، انقلابیِ فعّال متعهّد و امیدوار باشد

امروز ایران بلاشک از دورانی که ابن سینا و فارابی و خوارزمی و رازی و شیخ طوسی و سایر دانشمندان را پرورانده، برای پرورش چنین شخصیت‌های بزرگی به مراتب آماده‌تر است. چرا نمی‌خواهند بگذارند؟ اگر آن‌ها نمی‌خواهند بگذارند، چرا من و شما تسلیم شویم؟ چرا من و شما طبق میل آن‌ها عمل کنیم؟ چرا باید جوان با سیاستمدار یا فرهنگی ایرانی درست همان کاری را بکند که طرّاحان سیاسی آمریکا و صهیونیست‌ها و دیگران برای تسلّط مجدّد خودشان بر ایران به آن احتیاج دارند؟! این ننگ است! هیچ‌کس هم نفهمد، در دل خودمان ننگ است. باید محصول دانشگاه‌های ما، انقلابی مثبت، انقلابی فعّال، انقلابی مسئول، انقلابی متعهّد و امیدوار باشد؛ که من امیدوارم چنین هم باشد. من به محیط دانشگاه‌ها که نگاه می‌کنم از جمله محیط این دانشگاه عزیز [دانشگاه صنعتی امیرکبیر] همین را مشاهده می‌کنم. ● ۷۹/۱۲/۹

روایت دیدار

روایت خط حزب‌الله از مراسم شام غریبان در حسینیه امام خمینی

شر اسرائیل را کم می‌کند، دست سردار حسین (ع) را می‌بوسم

مراسم عزاداری اباعبدالله‌الحسین در حسینیه‌ی امام خمینی با حضور رهبر انقلاب و اقشار مختلف مردم تهران و شهرستان‌های گوناگون بیش از بیست سال است که در روزهای ابتدایی محرم برقرار است. امسال نیز عاشقان و عزاداران حسینی به مدت شش شب از شب هفتم محرم، همراه با حضرت آیت‌الله خامنه‌ای به اقامه‌ی عزای حسینی پرداختند. آنچه می‌خوانید روایتی کوتاه و مختصر است از مراسم عزاداری شام غریبان امسال در همین حسینیه.

● هنوز دَم حسینی‌ها امام خمینی نشده‌ایم، داریم با خبرنگاران و عکاسان مراسم در خیابان منتهی به درب اصلی حسینیه، به‌سمت کفشداری‌های حسینیه حرکت می‌کنیم، از کنار چادری رد شدیم که در آن جمعی مشغول کشیدن غذا هستند و صدای صلوات دسته‌جمعی هم از آن به گوش می‌رسد. با خودم می‌گویم ای کاش ما هم می‌توانستیم برویم کمک و از توفیق خدمت در مجلس عزای امام حسین بهره‌مند شویم.

● وارد حسینیه که شدیم حجت‌الاسلام کریمی مشغول پاسخ به احکام شرعی عزادارانی بود که زودتر خودشان را به داخل حسینیه رسانده‌اند. حجت‌الاسلام دکتر ناصر رفیعی که سخنران اصلی مراسم است، گوشه‌ای نشسته و با دقت گوش می‌کند.

● هنوز سخنرانی قبل از اذان تمام نشده که پنج نفر از جانبازان سرافراز، از در کناری حسینیه وارد می‌شوند و جمعیت برایشان جایی باز می‌کنند. پس از قرائت قرآن و اقامه‌ی نماز مغرب و عشا جمعیت که منتظر ورود رهبر انقلاب هستند، شروع می‌کنند به شعار دادن:

این همه لشکر آمده به عشق رهبر آمده / بالفضل علمدار خامنه‌ای نگه دار. ناگهان شعارها قطع می‌شود. انگار آقا بالاخره آمدند. نه! حاج قاسم سلیمانی و مقتدی صدر پیش از رهبر انقلاب وارد حسینیه شدند و کنار همان صندلی‌ای که قرار است آقا بنشینند به پشتی‌های حسینیه تکیه می‌دهند و با بقیه مسئولین سلام و علیکی می‌کنند. به فاصله‌ی کوتاهی هم آقا وارد می‌شوند؛ جمعیت یکپارچه آماده‌گی خودشان را به رهبرشان اعلام می‌کنند: ای رهبر آزاده، آماده‌ایم، آماده. مداح قبل از منبر، حاج مهدی سلماتیان است که با زمزمه‌ی دعای فرج و غزلی خطاب به مهدی صاحب‌الزمان، که یکی از سروده‌های حاج غلامرضا سازگار است، شروع می‌کند: مه مبارک در بر آرمیده بیا...

● بعد از آن، بلافاصله حجت‌الاسلام دکتر ناصر رفیعی سخنرانی را آغاز می‌کند که به تبیین یکی از خطبه‌های حضرت سیدالشهدا در روز عاشورا اختصاص دارد: "امروز امام حسین خیلی برای مردم صحبت کرد؛ چون وظیفه‌ی اصلی امام هدایت است و امام به‌دنبال هدایت لشکر کوفه بود... آقای رفیعی هم در پایان منبر برای مصدومین حادثه‌ی امروز کربلا دعا می‌کند.

● بعد از سخنرانی دکتر رفیعی، مرثیه‌خوانی حاج محمود کریمی با یک بند از ترکیب‌بند معروف محتشم شروع می‌شود: "تنهای کشتگان همه در خاک و خون نگر/ سرهای سروران همه بر نیزه‌ها ببین" و هر چه می‌گذرد بر سوز روضه‌خوانی می‌افزاید و در اثنای روضه‌خوانی می‌گوید از رهبر انقلاب اجازه گرفته که همان جوری که همیشه روضه می‌خواند، بخواند.

● پایان بخش مداحی حاج محمود کریمی دومه‌ای بود که بند اول آن را جمعیت جلوی حسینیه و بند دوم را جمعیت انتهای حسینیه پاسخ می‌دادند: بال جبرائیل را فرش محرم می‌کند، دست سردار حسین /شرّ اسرائیل را از بین جهان کم می‌کند، دست سردار حسین.

● سردار قاسم سلیمانی و مقتدی صدر دارند با همین دو همه سینه می‌زنند و پاسخ می‌دهند. با این اوصاف اسرائیلی‌ها و همه‌ی بزدیدان زمان آب‌خور شوی از گلویشان پایین نخواهد رفت. این را اضافه کنید به سخنرانی آتشین سیدحسن نصرالله در روز عاشورا که علاوه بر تجدید بیعت با آقا اعلام کرده بود که در نبرد حق و باطل و نبرد حسین (ع) و یزید رهبرش را تنها نخواهد گذاشت.●

هیئت تراز

از انحرافات و خرافه‌گویی در مجالس پرهیز کنید

پرهیز از انحراف، پرهیز از خرافه‌گرایی، پرهیز از مشکل‌تراشی در عقاید جوان‌ها؛ گاهی ما یک کلمه‌ای می‌گوییم که یک گرهی در ذهن جوان مخاطب ما به‌وجود می‌آید؛ این گره را چه کسی می‌خواهد باز کند؟ این گرهی را که ما با بیان ناقص خودمان یا بیان غلط خودمان یا بی‌توجهی و بی‌مسئولیتی خودمان در ذهن این جوان به‌وجود می‌آوریم و عقیده‌ی او را دچار مشکل می‌کنیم، این گره چگونه باز خواهد شد؟ اینها مسئولیت است.● ۹۴/۱/۲۰

معرفی کتاب

مقتلی معتبر برای مطالعه همه

این مقتل [مقتلِ «ابن‌طاووس» - که کتاب «لهوف» است]، مقتل بسیار معتبری است. این سیدبن‌طاووس - که علی‌بن‌طاووس باشد - فقیه است، عارف است، بزرگ است، صدوق است، موثّق است، مورد احترام همه است، استاد فقهای بسیار بزرگی است؛ خودش ادیب و شاعر و شخصیت خیلی برجسته‌ای است. ایشان اوّلین مقتل بسیار معتبر و موجز را نوشت. البته قبل از ایشان مقاتل زیادی است. استادشان - ابن‌نما- مقتل دارد، «شیخ طوسی» مقتل دارد، دیگران هم دارند. مقتل‌های زیادی قبل از ایشان نوشته شد؛ اما وقتی «لهوف» آمد، تقریباً همه آن مقاتل، تحت‌الشّعاع قرار گرفت. این مقتل بسیار خوبی است؛ چون عبارات، خیلی خوب و دقیق و خلاصه انتخاب شده است. من حالا چند جمله از اینها را می‌خوانم. ● ۷۷/۲/۱۸

چند نکته پیرامون عبرت‌های عاشورا از زبان رهبر انقلاب

نگذارید روح انقلاب در جامعه منزوی شود

مباحث مربوط به قیام اباعبدالله‌الحسین در منظومه‌ی اندیشه حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در سه سرفصل اصلی قابل بیان است: «اول، علل و انگیزه‌های قیام امام حسین علیه‌السلام است... یعنی تحلیل دینی و علمی و سیاسی این قیام. بحث دوم، بحث درس‌های عاشوراست که یک بحث زنده و جاودانه و همیشگی است و مخصوص زمان معیّنی نیست. درس عاشورا، درس فداکاری و دینداری و شجاعت و مواسات و درس قیام لله و درس محبّت و عشق است. بحث سوم، درباره‌ی عبرت‌های عاشوراست... بحث عبرت‌های عاشورا مخصوص زمانی است که اسلام حاکمیت داشته باشد. ...یعنی زمان ما و کشور ما، که عبرت بگیریم.» ۷۷/۲/۱۸ «یعنی چه، عبرت بگیرد؟» یعنی خود را با آن وضعیت مقایسه کند و بفهمد در چه حال و در چه وضعیتی است؛ چه چیزی برای او لازم است؟ این را می‌گویند: عبرت.» ۷۱/۴/۲۲ نشریه خط حزب‌الله در شماره‌ی قبلی مروری مختصر و گذرا داشت بر سرفصل درس‌های عاشورا، در اندیشه رهبر انقلاب؛ و در این شماره به ذکر نکاتی پیرامون عبرت‌های عاشورا پرداخته است.

یک. عقب‌گردی که جامعه اسلامی را همیشه تهدید می‌کند

ما قضیهٔ [عبرت‌های عاشورا] را این‌گونه طرح کردیم که چطور شد جامعه اسلامی به محوریّت پیامبر عظیم‌الشّأن، آن عشق مردم به او، آن ایمان عمیق مردم به او، آن جامعه سرتاپا حماسه و شور دینی و آن احکامی که بعداً مقداری درباره آن عرض خواهم کرد، همین جامعه ساخته و پرداخته، همان مردم، حتّی بعضی همان کسانی که دوره‌های نزدیک به پیامبر را دیده بودند، بعد از پنجاه سال کارشان به آن جا رسید که جمع شدند، فرزند همین پیامبر را با فجیع‌ترین وضعی کشتند؟! انحراف، عقبگرد، برگشتن به پشت سر، از این بیشتر چه می‌شود؟!... آیا هر جامعه اسلامی، همین عاقبت را دارد؟ اگر عبرت بگیرند، نه! اگر عبرت نگیرند، بله. عبرت‌های عاشورا این جاست. ● ۷۷/۲/۱۸

دو. مردم تبلیغات دستگاه ظالم و فاسد را باور کردند

به هنگام قیام امام حسین (ع) کسانی بودند که پسر پیغمبر، پسر فاطمه‌ی زهرا و پسر امیرالمؤمنین (ع) را به عنوان خروج کننده بر امام عادل معرفی کردند! امام عادل کیست؟ یزید بن معاویه! آن عده، در معرفی امام حسین علیه‌السّلام به عنوان خروج کننده، موفّق شدند. خب، دستگاه حکومتِ ظالم، هر چه دلش می‌خواهد می‌گوید. مردم چرا باید باور کنند؟! مردم چرا ساکت بمانند؟! آنچه بنده را دچار دغدغه می‌کند، همین جای قضیه است... مگر ما از جامعه‌ی زمان پیغمبر و امیرالمؤمنین (ع) قرصتر و محکم‌تریم؟! چه کنیم که آن گونه نشود؟ ● ۷۵/۳/۲۰

سه. دو عامل انحراف: دورشدن از محاسبات الهی و نبعیت از شهوات

قرآن جواب ما را داده است. قرآن، آن درد را به مسلمین معرفی می‌کند: «فخلف من بعدهم خلف اضاعوا الصّلاة واتبعوا الشهوات فسوف یلقون غیّا» و عامل، عامل اصلی این گمراهی و انحراف عمومی است: یکی دورشدن از ذکر خدا که مظهر آن نماز است. فراموش کردن خدا و معنویّت؛ حساب معنویّت را از زندگی جدا کردن و توجّه و طلب از خدای متعال و توکّل به خدا و محاسبات خدایی را از زندگی کنار گذاشتن. دوم «واتبعوا الشهوات»؛ دنبال شهوترانی ها رفتن؛ دنبال هوس‌ها رفتن و در یک جمله: دنیاطلبی. به فکر جمع‌آوری ثروت و التذاذ به شهوات دنیا افتادن. اینها را اصل دانستن و آرمان‌ها را فراموش کردن. این، درد اساسی و بزرگ است. ما هم ممکن است به این درد دچار شویم. اگر در جامعه‌ی اسلامی، آن حالت آرمانخواهی از بین برود یا ضعیف شود؛ هر کس به فکر این باشد که کلاهش را از معرکه در ببرد و از دیگران در دنیا عقب نیفتد؛ این که «دیگری جمع کرده است، ما هم برویم جمع کنیم و خلاصه خود و مصالح خود را بر مصالح جامعه ترجیح دهیم»، معلوم است که به این درد دچار خواهیم شد. ● ۷۱/۴/۲۲

چهار. تغییر ماهیت خواص طرفدار حق

وقتی خواصِ طرفدار حق، یا اکثریت قاطعشان، در یک جامعه، چنان تغییر ماهیت می‌دهند که فقط دنیای خودشان برایشان اهمیت پیدا می‌کند؛ وقتی از ترس جان، از ترس تحلیل و تقلیل مال، از ترس حذف مقام و پست، از ترس منفور شدن و از ترس تنها ماندن، حاضر می‌شوند حاکمیت باطل را قبول کنند و در مقابل باطل نمی‌ایستند و از حق طرفداری نمی‌کنند و جانشان را به خطر نمی‌اندازند؛ آن گاه در جهان اسلام فاجعه با شهادت حسین‌بن‌علی علیه‌السّلام - یا آن وضع - آغاز می‌شود... امروز به دنیای اسلام و به کشورهای مختلف اسلامی و سرزمینی که خانه‌ی خدا و مدینة‌النّبی در آن قرار دارد، نگاه کنید و ببینید چه فُساق و فُجّاری در رأس قدرت و حکومتند!... لذا، شما در زیارت عاشورا می‌گویید: «لَلّهُمَّ العَنْ اوّلَ ظالمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ» در درجه‌ی اوّل، گذارندگان خشت اوّل را لعنت می‌کنیم، که حق هم همین است. ● ۷۵/۳/۲۰

پنج. عبرت‌گیری از عاشورا یعنی تقویت انقلابیگری

انقلاب اسلامی، یعنی زنده کردن دوباره‌ی اسلام؛ زنده کردن «إنّ أکرمکم عندالله أتقیکم». این انقلاب آمد تا این بساط جهانی را، این ترتیب غلط جهانی را بشکند و ترتیب جدیدی درست کند... وقتی مثال امامی بر سر کار آمد، یعنی ورق برگشت، شهوترانی و دنیاطلبی به انزوا رفت، وابستگی و فساد به انزوا رفت، تقوی بالای کار آمد، زهد روی کار آمد، صفا و نورانیّت آمد، جهاد آمد، دلسوزی برای انسان‌ها آمد، رحم و مروّت و برادری و ایثار و ازخودگذشتگی آمد. امام که بر سرِ کار می‌آید، یعنی این خصلت‌ها و فضیلت‌ها می‌آید... اگر این ارزش‌ها را نگه داشتید، نظام امامت باقی می‌ماند. آن وقت امثال حسین‌بن‌علی (ع)، دیگر به مَذبح برده نمی‌شوند. اما اگر اینها را از دست دادیم چه؟ اگر روحیه‌ی بسیجی را از دست دادیم چه؟ اگر توجّه به تکلیف و وظیفه و آرمان الهی، به فکر تجمّلات شخصی خودمان افتادیم چه؟ اگر جوان بسیجی را، جوان مؤمن را، جوان بااخلاص را - که هیچ چیز نمی‌خواهد جز این که میدانی باشد که در راه خدا مجاهدت کند- در انزوا انداختیم و آن آدم پرروی افزون‌خواهِ پرتوقّعِ بی‌صفای بی‌معنویّت را مسلّط کردیم چه؟ آن وقت همه چیز دگرگون خواهد شد. اگر در صدر اسلام فاصله‌ی بین رحلت نبیّ اکرم (ص) و شهادت جگرگوشه‌اش پنجاه سال شد، در روزگار ما، این فاصله، خیلی کوتاه‌تر ممکن است بشود و زودتر از این حرف‌ها، فضیلت‌ها و صاحبان فضایل مأیوسانه مذبح ببرند. باید نگذاریم. باید در مقابل انحرافی که ممکن است دشمن بر ما تحمیل کند، بایستیم. پس، عبرت‌گیری از عاشورا این است که نگذاریم روح انقلاب در جامعه منزوی و فرزند انقلاب گوشه‌گیر شود. ● ۷۱/۴/۲۲

رونق تولید

برای تولید ملی هر کس در هر جایی تلاش خود را بکند

اگر ما غافل بشویم، ما به خواب برویم، همان دشمن ضعیف زهر خودش را خواهد ریخت؛ باید همه بیدار باشیم؛ همچنان که بحمدالله امروز همه‌ی ملّت بیدارند و در طول این سالها هم ملّت بیدار بودند؛ این بیداری را باید حفظ کنیم؛ توصیه‌ی من به جوان‌ها همان این است؛ همه، در هر جایی که هستند، برای کشور کار کنند؛ برای تقویت کشور، برای تقویت اقتصاد کشور، برای تولید داخلی - که امسال را ما برای تولید داخلی به صورت شعار اعلام کردیم- هر کسی در هر جایی که هست تلاش خودش را بکند؛ تولیدکننده یک جور، مصرف‌کننده یک جور، تصمیم‌گیرنده یک جور، قانون‌گذار یک جور، مجری یک جور، دولت یک جور، مجلس یک جور، قوّه‌ی قضائیّه همین‌طور، هر کدام با بیداری و هشیاری کامل وظایفشان را انجام بدهند؛ این توصیه‌ی ما به مردم است. ● ۹۷/۹/۲۱

خانواده ایرانی

در طول تاریخ نمی‌شود نظیری برای این پیدا کرد

زینب (ع)، هم در حرکت به سمت کربلا، همراه امام حسین؛ هم در حادثه‌ی روز عاشورا، آن سختی‌ها و آن محنت‌ها؛ هم در حادثه‌ی بعد از شهادت حسین‌بن‌علی (ع)، بی‌سرپناهی این مجموعه‌ی به جا مانده‌ی کودک و زن، به عنوان یک ولیّ الهی آنچنان درخشید که نظیر او را نمی‌شود پیدا کرد؛ در طول تاریخ نمی‌شود نظیری برای این پیدا کرد. بعد هم در حوادث بی‌دربی، در دوران اسارت زینب، در کوفه، در شام، تا این روزها که روز پایان آن حوادث است و شروع یک سرآغاز دیگری است برای حرکت اسلامی و پیشرفت تفکر اسلامی و پیش بردن جامعه‌ی اسلامی. برای خاطر همین مجاهدت بزرگ، زینب کبری (ع) در نزد خداوند متعال یک مقامی یافته است که برای ما قابل توصیف نیست. ● ۸۸/۱۱/۱۹

مطالبه رهبری

هدف اصلی از پیشرفت اقتصادی کشور چیست؟

رونق اقتصاد کشور، پیشرفت اقتصاد کشور، هدف اصلی‌اش چیست؟ ... هدف این است که ما بتوانیم عدالت اجتماعی را در جامعه تأمین کنیم، فقر را ریشه‌کن کنیم، تا ثروتمند شدن کشور به نفع رفع فقر و ریشه کنی فقر باشد؛ والّا الان ثروتمندترین کشور دنیا آمریکا است؛ آنجا چند میلیون انسان زیر خطّ فقر زندگی می‌کنند، عدّه‌ی زیادی در گوشه‌ی خیابانها از گرسنگی پا از سرما یا از گرما می‌میرند؛ ما این را نمی‌خواهیم. صرف اینکه یک کشور ثروتمند باشد، این، آن چیزی نیست که مورد نظر اسلام و مطلوب اسلام [باشد]؛ باید این ثروت در خدمت ریشه‌کنی فقر باشد، در خدمت گسترش عدالت باشد؛ با این نگاه و با این رویکرد باید حرکت کرد. ● ۹۸/۵/۳۰

این شماره تقدیم می‌شود به ارواح طیبه شهدای عملیات حسین بن علی (ع)

آنچه امروز احتیاج داریم، این است که مردم قدر شهدا را بدانند

آنچه ما امروز احتیاج داریم، این است که مردم ما قدر شهدای ما را بدانند و بدانند که این جوانی که رفت به شهادت رسید، این عالمی که به شهادت رسید، این فرد کاسب زحمت‌کش یا زارع زحمت‌کشی که به شهادت رسید، چه خدمتی به کشور و به اسلام و به نظام جمهوری اسلامی کرده. ● ۹۸/۳/۲۷ | *عملیات حسین بن علی (ع) در تاریخ ۲۶ شهریور ۱۳۶۱ در منطقه عملیاتی میمک در استان ایلام توسط نیروهای سپاه پاسداران و بسیجیانی از رش و نیروهای عشایر منطقه با هدف اینهدام نیروهای عراقی و کاهش روحیه و توان رزمی آنان صورت گرفت که شمای خودرو زرهی و سلاح سنگین و نیمه سنگین دشمن منهدم و بیش از هزار تن از نیروهای عراق کشته و زخمی شدند.

نشریه جامعه مؤمن و انقلابی | صاحب‌امتیاز: مؤسسه پژوهشی فرهنگی انقلاب اسلامی (دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیت‌الله‌العظمی خامنه‌ای) | ارتباط با خط حزب‌الله | دورنگار: ۶۶۹۷۷۲۲۸-۰۲۱● پیامک: ۱۰۰۰۱۰۲۸ ● بله: ble.im/khattehezbollah ● ایتا: eitaa.com/khattehezbollah ● گپ: Gap.im/KhatteHezbollah ● سروش: Sapp.ir/KhatteHezbollah